

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

În fața ofensivei comuniste

(=) Asistăm la o mișcare tot mai înrăită a comunismului sguduitor și răsturnător de vechi așezăminte sociale, — așezăminte pe care s'au răzimat și se razimă structura ori cărui stat, ca pe cele mai necesare valori morale și de propășire.

Emisari de-ai colosului dela nord, simțind că la noi și în alte țări nu pot deocamdată constitui așa zisul «Front comunist revoluționar» după tipul moscovit, se mulțumesc și cu un front mai subțirel, formând — cu participarea partidelor democratice — așa numitul „Front popular” sau „Front antifascist”, — firește ca o punte de trecere la frontul neaoș comunist revoluționar, care ca sistem politic știm că și-a înscris pe stindardul roșu și cu seceră de foc: *dictatura proletariatului prin înfăptuirea revoluției universale*.

Ce ispravă a pus la cale frontul dirijat din afară, se vede în frumoasa și sbuciumată peninsulă iberică, unde se dărâmă altare și se suprimă slujitorii lor; și se vede și în Franța, unde partidul radical democrat s'a unit cu socialisții și comuniștii ateii și stă azi în fruntea țării.

Cheltuind sume uriașe de bani și de făgădueli și mai uriașe, propaganda pervertită se desfășoară și în afară, și în lăuntrul țării noastre; — căci, fără stări anarhice, cât mai dese și răspândite, comunismul ar avea soarta peștelui ce se sbate pe uscat.

Dar, cu toată însușirea lui dospitoare de nerândueli și pregătitoare de conflicte, revoluții și răboaie, viitorul bolșevismului, care ne amenință întregitatea teritorială și unitatea națională, trebuie să se prefacă în aburi... Poporul român, conștient de marele pericol, răspunde acțiunii iudeo-comuniste cu arma puternică a *naționalismului creștin*.

Acest popor, cu sentimentul național rededeptat împotriva celorce încearcă să-l stângă, vrea să stăpânească neatârnat și liber pământul său românesc și să-și valorizeze drepturile firești asupra lui.

În aspra luptă ce se deslănțue între naționalism și comunism, omul cu scaun la cap nu poate decât să se simtă solidar cu ceice susțin ideea de patrie, de ordine, de cultură morală și de credință religioasă.

Constatăm cu multă bucurie, că mișcarea națională de însănătoșire își strânge tot mai mult rândurile împotriva primejdiei de rafinată și diabolică destrămare, născocită și propagată, în prima linie, de ucenicii jidovului comunist Karl Marx.

Se impune cu atât mai vărtos și *preoțimii* noastre necesitatea unei împotriviri hotărâte în fața dușmanului răsturnător de tot ce este rânduială în viața publică și particulară din patria noastră.

Preotul ortodox român, în noul său apostolat, ca făuritor al viitorului de mâne, nu se va încadra în grupări ce se hăruiesc între ele, dar va năzui, de-asupra lor, cu neadormită răvnă, ca toți păstorii săi să fie pătrunși de duhul evanghelic și conduși de neschimbatele învățături creștine, care singure pot păstra și promova pacea și ciustea și bunăstarea unui neam în orice vreme.

Datoria preotului este a se pune în serviciul acestei mișcări sănătoase, tălmăcindu-o lămurit și cerând să fie sprijinită de ori care plugar și muncitor român, care nu vrea să cadă pradă străinului exploatator, ci dorește să fie împărțit de un trai mai omenesc.

Și atunci, într-o țară creștină, care vrea să fie și să rămâie a românilor, și numai a românilor, dra-

În luptă pentru triumful adevărului

Într'un articol precedent (din Nr. 32) am semnalat deșănțata ofensivă a preinșilor îndrumători (pe linia moartă) a credinței, cari asaltează zilnic credincioșii pașnici ai strămoșeștei ortodoxii. Împărțind, prin broșuri tendențioase, un fals elixir mântuitor, — unelte ale străinismului, recrutați din drojdia societății românești, cari ocolesc munca cinstită, iar cei mai mulți străini de neam și lege, dușmani văzuți și oculte, — își întind limbile înveninate pentru a distruge cultura milenară a răsadniței creștinești din biserica ortodoxă.

La orașe, prin centrele modernei culturi profane, francmasonii în văzul zilei recrutează prozele pentru dughelele oculte, folosind mijloace de un fals altruism pentru discreditarea clerului și îndepărtarea credincioșilor de biserică. Elemente dubioase, samșari ai blidului de linte, se înalță în vremile de acum pentru a răsturna orânduiala țării, tulburând biserica lui Hristos și armonia păcii sociale.

Din zi în zi, o mână ascunsă în întunec se simte tot mai mult la volanul vrăjmaș bisericii și naționalității noastre... Și era firesc, pentru uzurpatorii unității spirituale, să-și înfigă ancora desmățului mai întâi în trupul neprihănit al unității credinței noastre, în biserică, — ea fiind și centrul naționalității, istoria a eternizat-o deasupra vremelniciilor lumii, ca pe

pelul roșu, cu toate secerile lui de foc, n'are să iasă triumfător.

Cunoaștem și recunoaștem iubirea de patrie și alipirea de tron a țării noastre ardelen: rămâne ca, prin faptă și cuvânt, slujitorul altarului să-i întărească tot mai mult o luminată conștiință națională cu toate roadele ei binefăcătoare.

o citadelă sacră și neînvingă care ni-a păstrat ființa etnică, limba și credința.

Firului urzirii viclene însă, armata de elită a bisericii, preoțimea, este chemată a-i sta împotriva. Secondată de toți fiii buni și ascultători, cu căldura convingerii, să intervină cu stăruință acolo unde primejdia pânzește și curente protivnice credinței adevărate se furisează în inimile îndoielnice.

Pe frontul adevărului etern să fie veșnic în gardă; pentru că sectarii înălțând un steag fals în numele Mântuitorului, uimesc sufletele simple și curioase, printr'o atmosferă de părută evlavie. Ce înșelăciune optică! Prorocii mincinoși, ca să câștige prozele, împart broșuri cu conținutul doctrinei lor (Cele mai multe gratuite. De unde banii?) prin colportori sistematically împărțiți pe sectoare, cuprinzând și parohii cu credincioșii bisericii noastre. Pe străzi, prin grai, în trenuri, ba din casă 'n casă, coadele de topor ale străinilor, cu tălmăciri meșteșugite ale citatelor biblice, caută să infutze în poporul românesc ura împotriva bisericii și a formelor de cult ale ei.

Pe noi, apariția vicleană ne-a surprins în lucrul pașnic, fără a avea o temeinică pregătire în domeniul sectologiei. De și o pleiadă întreagă de preoți, cu frumoase studii teologice, activează în prezent la desțelnirea ogorului sufletesc, totuși mulți dintr'înși nu au fost lansați de pe băncile școlii și cu această latură de pregătire pastorală. Astăzi absolenții academiei teologice, datorită noului program de studii, posed o doză suficientă de cunoștințe tactice în lupta cu semănătorii discordiei naționale și religioase. Primenirea cadrelor se face în timp îndelungat, ear primejdia este iminentă.

Sectarii lucrează din răpuzeri și duc împotriva bisericii o luptă siste-

* FOIȘOARA *

Despre căminul cultural și rolul preotului în cadrele lui

[5] de IOAN MIHAIL BRANEA

Să oprim pe tineri de-a citi cărți ce numai educație aleasă nu fac. Să premiam și să scoatem la iveală pe toți aceia cari sânt exemple de punctualitate, moralitate, cinste, omenie, tinere de cuvânt, hărnicie, sărguință, iubire de aproapele, castitate etc. căutând în același moment — aceste virtuți — chiar de nu le întâlnim, să le creștem în ogorul ce-l avem înainte.

Să nu uităm niciodată tineretul și influența bună ce-o putem avea asupra lui. „Viitorul neamului nostru înmugurește în generația tânără; el va înflori și va rodi potrivit cu seva sufletească pe care vom

și s'o sporim în această generație.”¹ Să căutăm acest tineret a-l crește naționalist, dar nu un naționalism de tabără, ci unul de fapte, unul care când i se cere jertfă, să o dea. În el se va desvolta spiritul de solidaritate împreunat cu iubire și devotament față de tot ce are înlipt pe el pece-tea românismului.

Dar nu numai tineretul, ci tot satul să fie prins în această horă de redeșteptare națională, în acest cântec nou ce nu mai poate fi oprit de stăpânire. Pentru trezirea sufletului nou care să regenereze viața sufletească a noastră, ne vom folosi de trecutul neamului pe care-l vom reînvia. Din el vom culege hrana pe care s'o dăm poporului. Să nu fugim la alții spre a împrumuta mijloace de renaștere, căci le găsim la noi. Literatura religioasă, eroică și istorică e admirabil mijloc în renașterea ce-o dorim. Cuvântul curat, fapta, cântecul, ziare, reviste, și lecturi potrivite sânt tot atâtea procedee bune pentru promovarea gândului ce-l vom înfăptui.

¹ Mugur și Voiculescu, op. cit. 168.

Dar vorbind de suflet să ne oprim puțin la lupta împotriva moravurilor decăzute și a faptelor urâte ce se practică în unele sate indicând mijloace de combatere a lor. În primul rând jocul, petrecerile, clăcile și alte forme ca acestea să nu se lase în seama tinerilor, ci să se supravegheze fie de părinți, fie de o autoritate competentă. El e cel mai bun procedeu prin care ferim datinele frumoase practicate din bătrâni să nu degenereze în niște obiceiuri detestabile. Să se intervină apoi autoritativ în oprirea jocului la cărciune și sistarea lui în timpul slujbei la care — în mod obligator — fiecare tânăr să ia parte. Cel ne ia parte, este oprit dela joc. Tot aci să se lupte împotriva scrierilor imorale și pornografice ce încep să pătrundă și în locașul curat de până acum al satului. „Numai prin deșteptarea conștiinței publice putem spera să se pună stavilă valului distrugător de suflete. Preotul are să fie apostolul acestei deșteptări.”²

² Dr. Nicolae Brinzeu: „Păstorul și turma“, Lugoj, 1930, pg. 551.

În locul ei să se dea cartea adevărată, cartea bună.

Tot în cadrele căminului să se pornească împotriva injurărilor și vorbelor triviale, care aruncă o pată urată asupra vieții sufletești. Contra lor se recomandă exemplul bun al conducătorilor, atragerea atenției și muștrarea (chiar în public) a celor ce se pretează la ele, predica și conferința, cartea și practicarea unei intense vieți religioase. Tot așa se poate combate și minciuna.

Dar în raport cu aceste rele, concubinajul e cel mai periculos și mai frecvent păcat ce-l găsim încuibărit prin satele noastre. Datoria conducătorilor bisericii și a căminului aci e foarte mare. Atât pentru aceștia, cât și pentru aplanarea certurilor dintre soți, părinți și copii, neamuri sau săteni se va înființa așa zisul „sfat al păcii”. El va fi forul de judecată al satului, va fi locul unde se va aplană orice conflict. Acest sfat se va compune din cei mai bătrâni și mai pricepuți membri ai că-

matică. Organizației lor, nevoiți sântem și noi să contrapunem toate mijloacele practice de propagandă. Dacă s'a împărțit Biblia între credincioșii bisericii noastre, să nu-i lăsam lipsiți de comentariul exegetic, explicativ, al punctelor nevalgice, în lumina ortodoxiei. Scriptura Noului Testament în mâinile credincioșilor, fără comentariul convenit, este sabie cu două tăisuri. Primejdia deopotrivă îi paște pe preoții cu satele contaminate, ca și pe cei cu credincioși omogeni. Un singur suflet dintre poporeni, câștigat pentru ideea subversivă a sectarismului, și contaminarea continuă. Propagandistul sectar își are cuibul aranjat, protectorul, susținătorul. Cu testamentul în mână, cu vorbe dulci pe buze, explicând în lumina vederii interesului său citate biblice, ideea subversivă poate prinde teren.

Credincioșii însă, având manualul exegetic la îndemână, ademenirilor ușor le poate rezista.

Punctele nevalgice ale Scripturii trebuiesc lămurite pentru popor de oameni competenți și cu posibila urgență. Testamentul Nou măcar, trebuie tipărit, și la sfârșitul fiecărui capitol un comentariu, o călăuză, o lămurire. Fără această armă, credincioșii alunecă pe panta desorientată a rătăcirilor.

Misionari teologici competenți, cu ajutorul scrierilor sf. Părinți împărțind conținutul Noului Testament între dânsii, să-l explice pe înțelesul tuturor, ear manualul, fără nici o dobandă, decât cu speșele tiparului, în sute și mii de exemplare să străbată, în lung și lat, binecuvântatul pământ al țării noastre scumpe.

Este o necesitate imperioasă a vremii. Realizarea ei nu poate întârzia, fără mari prejucții în păstrarea patrimoniului sacru al credinței moștenite dela părinții noștri.

Inarmați credincioșii, prin Scriptura comentată, cu armele luminii și ale adevărului, biserica vie va triumfa din nou, revărsându-și aureola de glorie peste impulsul meșteșugit al desmăștișilor rațiunii.

Atunci ortodoxia va birui earăș toate ereziile și pe toți falșii propoveditori, iar profeția mesianică, vestită de Mântuitorul: «Biserica mea nici porțile iadului, nu o vor birui» (Mat. 16, 18), se va împlini cu prisosință. Pr. Coriolan Drăgan

Anchete care puteau lipsi

Un admirator, să-i zicem și sincer, trimis ca raportor al ziarului *Curentul*, s'a coborât la Blajul de astăzi, ca să ia notă, într-o serie de articole, despre realizările mărețe, mai vechi și mai nouă, din orașelul „Mica Romă”, cu patru mii de locuitori, și să le prezinte cetitorilor săi în lumina cea mai favorabilă pentru — catolicism.

Asistăm astfel la ce era de așteptat: anchetele raportorului se bazează pe binevoitorul sprijin și ajutor oferit cu mână largă de nobilii amfitrioni blăjeni, cari nu întârzie a-i pune la dispoziție mijloacele trebuitoare pentru mai bună orientare în problemă, și adecă i se pun la dispoziție: *Unirea*, „foaia oficioasă a Mitropoliei Blajului”, *Cultura Creștină*, revista de acolo, cu „un documentat și bine susținut studiu al dlui Dr. Nicolae Brinzeu”. [cât de documentat și de bine susținut e studiu, am arătat în Nrul 33 al acestei foi], apoi opera polemică a „eminentului” canonic Dr. A. Grama, în două volume, „masive, compacte”, purtând titlul de *Costiuni din dreptul și istoria bisericii românești unite*, — plus „mișcătoarea simpatie”, cu care doi distinși canonici dela Blaj, cari ca oameni buni și simpliști, cum ne asigură autorul seriei de articole, l-au întovărășit în cercetările sale, dându-i, prin convorbiri și declarații, informațiile necesare.

Cu tot ajutorul și sprijinul respectabil întâmpinat în „Mica Romă”, lunga serie de peste zece articole nu izbuște decât să repeteze, cu multe împodobiri, lucruri arhicunoscute, cu pretenția de a fi studiat o întreagă bibliografie.

Lumea cărturărească este prea puțin curioasă astăzi să afle b. o. cum consideră greco-catolicii români „grava și serioasa” problemă a unirii lor cu Roma? A fost unirea aceasta act politic, ori act dogmatic?

Intreg sbuciumul scriitoricesc al uniților noștri n'a putut răsturna constatarea istoricului ardelean *Nicolae Densușianu*, — și el tot unit, — care a stabilit că:

«Unirea nu este o unire dogmatică, ci o simplă alianță politică între două confesiuni pentru a se opera împotriva unei a treia. Confesiunile acestea două sânt: biserica românească și cea catolică din Ardeal, iar a treia, împotriva căreia au voit amândouă să se aperse, a fost biserica calvină-luterană din Ardeal».

cum le va dicta buna pricepere pentru căsătorie sau despărțirea lor. (Că se poate realiza ceea ce am scris, stă ca dovadă faptul relatat de dl Lascarov Moldovanu, când în comuna Nereju jud. Putna prin munca echipelor culturale studențești au fost conduse spre cununie 16 perechi de concubini. Cazul se repetă mai în toate satele unde au activat astfel de echipe. Deci rămâne principiul: de a ști cum să influențezi omul, cum poți să-l capacitezi să apuce pe drumul cel bun).

Tot pentru promovarea și înobilirea sufletului trebuie să amintim ceva de educația muzicală care s'o facem. Trebuie să accentuăm cântecul românesc: El să fie floarea cu care ne împodobim orce manifestări culturale, orce șezătoare a căminului. În cântec am crescut, la căldura lui ne-am desmierdat anii copilăriei și de aceea azi — când străinul ne amenință la noi acasă — datorie avem: acest cântec sa nu-l uităm. În el se află plămădită viața noastră, în pânza lui e țesută bucuria și durerea românului. Comoara cea mai scumpă ce ne-a rămas din bătrâni alături de dătinii, limbă, joc și port, e cântecul. El e viața din viața noastră, e suflet din sufletul nostru. Pentru aceea să lucrăm ceva în vederea educației muzicale prin înființarea de coruri sătești, bisericești și laice și prin înfiriparea de fanfare. Ele să formeze amvonul din care să plece — prin priceperea dirijorului — cântecul ce to-

Astfel, la originea ei, unirea cu Roma rămâne un act politic; dacă sinoadele bisericii greco-catolice de mai târziu (1739 și 1868) au declarat unirea ca o unire dogmatică cu Roma, aceasta e departe de-a însemna că și în conștiința publică a credincioșilor unirea ar fi fost socotită ca unire dogmatică cu biserica romano-catolică.

Înșiși cei câțiva preoți, cari au primit manifestul unirii, dela 1698, se simțesc îndemnați a declara, pentru a liniști spiritele tulburate ale credincioșilor, următoarele:

«Însă într'acestu chipu ne unimu și ne mărturisimu a fi mădularile sfintei catolicesci biserici a Romei, cum pre noi și rămășițele năstre din obiceiurile bise-

ricei năstre a răsăritului — să nu ne clătescă. Ci toate ceremoniile, sărbătorile, posturile, cum până acum, așa și de acum înainte, să fimu slobodi a le ține după călindariulu vechiu».

Cătră sfârșitul anchetelor, la articolul al 13-lea, informatorul nu uită a face o exagerată caracterizare prietenească a Unirii, „vechea foaie oficială a mitropoliei”. Foaia aceasta, spune ancheta, păstrează în polemica zilei «un fond de obiectivitate, o finută civilizat», — această însă o pot afirma numai aceia cari nu citesc foaia devenită celebră prin excesul de zel catolic și violența, nu vioiciunea, stilului, de care uneori s'au speriat și superiorii ei...

Probleme-Recensii-Comentarii

Pelerinajul dela Băile-Geoagiu. — La Adormirea Maicii Domnului, Geoagiu-Băi a fost centrul unor cuceriri serbări, religioase și naționale, organizate de preoțimea tractuală.

Încă din ajunul zilei sute de credincioși așteptau nerăbdători sfintele slujbe ale vecerniei și mesnopticei și sfânta taină a spovedaniei, ce s'au oficiat în ajun.

În zorii zilei, în sunet de clopot, pâlcuri, pâlcuri, credincioșii veniți dela îndepărtări se apropiau de locul dumnezeștilor slujbe. Cinci preoți nu mai prididesc cu mărturisirea lor.

La ora 8 se începe utrenia; sfânta liturghie, oficiată în liber de un sobor de preoți, în frunte cu P. C. părinte Gh. Secaș, delegatul I. P. S. Sale Mitropolitului nostru. Răspunsurile liturgice au fost date de corul societății „Sfântul Gheorghe” din Rapolt, sub conducerea dlui Remus Florea. Părintele Pascu Trif își ține bine studiată cuvântare despre „Pururea Fecioara Maria”, plină de frumoase comparații sugestive. Părintele Gh. Secaș, într'o impresionantă cuvântare despre puterea de sfințire a credinței și a bisericii noastre, justifică importanța acestui sfânt loc de tămduire sufletească și trupească. La sfârșitul liturghiei vorbește în acelaș sens părintele I. Săbău. Se oficiază și un parastas în memoria profesorului N. Paulescu și ai eroilor aviației noastre.

Programul se continuă în după amiaza zilei cu sfințirea apei și oficierea sfântului maslu de aceeași preoți și în asistența celor peste 1500 partici-

panți. Botezarea și miruirea credincioșilor durează câteva ore, în care timp frații ostași pot conducerea P. C. Gh. Secaș înmieresmează atmosfera prin duioasele cântări ale Oștii Domnului. Din acest prilej părintele Gh. Secaș ține o a doua cuvântare de atașament al tuturor ostașilor la picioarele Mântuitorului. Seara, la ora 9, în fața unui ales public se desfășoară programul comemorativ al profesorului N. C. Paulescu, din prilejul împlinirii a 5 ani dela moartea lui. Preoții intonează cântarea „Cu noi este Dumnezeu”. Părintele președinte, T. Glodean, deschide ședința solemnă printr'un discurs despre personalitatea religioasă și națională a profesorului N. C. Paulescu. Urmează declarații și coruri, patriotice și populare, între care a excelat Doina lui M. Eminescu, executată de corurile tineretului din Geoagiu-Băi și Rapolt, sub conducerea părintelui V. Glodean și R. Florea, student.

Conferința părintelui A. Băilă, vicepreședinte al despărțământului, a stărnit unanime aplauze reușind să contureze rezultatele religioase ale acestui admirabil cercetător al vieții și al sfintei Scripturi. Mai vorbesc din partea centrului studențesc, Cluj, P. Maior Cluj, dnii I. Iieș și N. Păcurar, studenți.

Părintele Gh. Secaș încheie seria cuvântărilor.

Această comemorare a maestrului N. Paulescu a stărnit vie impresie în rândul sutelor de intelectuali români veniți din întreg județul să asiste la serbare și să trăiască clipe de emoționante stări

minului (trei sau patru) având ca președinte pe preot. (Indicațiuni mai ample asupra acestei chestiuni se dau în cartea P. S. Sale Dr. Grigorie Comșa: „In slujba misionarismului ortodox” pg. 163—164). În fața lui vor fi aduși concubinii, și cu toată puterea cuvântului li se va descrie mărirea păcatului, în care trăesc, provocându-i să se cunune cât mai curând. Dacă s'ar descoperi, că în contra cununiei stă vreo piedecă fie canonică, fie politică, preotul să procedeze la înlăturarea ei. Dacă piedecă e canonică și dispensabilă, preotul să mijlocească pentru dispensă; ear dacă e civilă, să ceară concesiune dela autoritatea competentă. La caz că s'ar aduce ca piedecă sărăcia, care nu permite plățirea speselor cerute la cununie, ...să se ierte toate taxele și să se facă totul gratis, ca așa să se poată mântui de pieire sufletele răscumpărate cu preț nespun de mare. De cumva nu stă nici o piedecă în calea cununiei și ea se refuză numai din renitență sau nepăsare, atunci concubinilor să li se pună termin până la care au să se despartă comunicându-li-se, că dacă nu se vor despărți până atunci, se va începe procedarea canonică în contra lor (aplicarea sancțiunilor). Trecând — termenul pus pentru încetarea vieții păcătoase, în caz că adonestările și rugămintele preotului nu ar avea rezultatul dorit, preotul și sfatul nu-i va părăsi, ci vor stăru și mai departe”

² N. Brinzeu, op. cit., pg. 454—455.

pește în căldura lui și inima cea mai de gliață, îmblânzește ce mai rea fiară — omul.

Ca dirijor, vei ruga într'un mod omenesc și nu autoritativ pe unul din învățători să primească. Pe el — pentru perfecționare — îl vei trimite la cursurile, speciale organizate în acest scop de Astra, Fundația sau Minister. Spre a-l incuraja și spre a face și pe coriști să vină regulat la probe, vei căuta și tu cât de des să iei parte la ele, ca astfel să arăți interesul ce-l porți acțiunii începute.

La acest loc să nu ne uităm de cei ce se pricep să cânte frumos din gură, fluer, cimpoi, frunză, tulpnic, naiu, țambal, vioară, flaut, piculină etc. și să-i folosim invitându-i ca în programul diferitelor serbări sau șezători să contribuie și ei cu ceva. Astfel făcând vom reinvia vechile cântece bătrânești. Ar fi de dorit chiar ca un cântec ce nu s'a auzit până atunci, sau unul vechi de tot, să se înregistreze la fonograf ca el să nu dispară, să nu se piardă.

Să nu neglijăm patefonul în această latură, ci să-l utilizăm spre bine. Cu el — avându-l totdeauna la dispoziție — prin plăci cu cântece frumoase promovăm cântecul și înlăturăm totodată oboseala și indispoziția ascultătorilor dând șezătorilor o formă atractivă. (În cartea: „Catalogul bibliotecilor populare” găsim alese cântece potrivite pentru copii, tineret și adulți, din autori români și străini, iar pentru patefon

plăci nimerite satelor noastre. Celce are interes poate să o consulte).

În legătură apropiată cu cântecul stă jooul. Și față de el să fim cu ochii n' patru ca să nu-l pierdem. Dansul specific românesc care alături de port și cântec ne face fală peste hotare, trebuie încetățenit în unele sate, fiindcă a dispărut făcând loc dansurilor occidentale și multor jocuri obscene importate. Nu trebuie să fim indiferenți față de acestea, ci să lovim fără milă în toți aceia cari vin să calce în picioare dansul românesc. S'ar putea aranja chiar o zi de sărbătoare a dansului, cântecului și portului românesc, la care să ia parte mai multe sate. Acolo se va premia cel mai bun jucător și chiuitor, cel mai frumos cântec, cel mai bun cor, cel mai frumos costum, cel mai bun cântăreț etc.

Pe aceștia să-i apreciem după valoarea lor, căutând a-i face cunoscuți prin adunări, publicații, gazete și ziare. Chiar să încercăm să încetățenim prin echipe de tineri și tinere unele jocuri naționale specifice altor regiuni. Cu un cuvânt să căutăm pe orce cale ca aceste comori — cântecul, portul și jocul, — ce vin dela obârșia noastră ca neam, să nu le pierdem.

Tot ca un mijloc bun pentru înobilirea sufletului putem aminti teatrul sătesc jucat de flăcăi, fete ori cu tineretul școlilor secundare. El să nu fie străin de căminul cultural. În cadrele teatrului preotul trebuie să se folosească atât de piese, cât

sufletești în duhul creștin al unui iluminat fiu al bisericii și neamului nostru. Coresp.

Dr. Nicodim Milaș: *Canoanele Bisericii Ortodoxe*, însoțite de comentarii. Vol. II. Partea II. (Canoanele Sfinților Părinți și canoanele întregitoare). Traducere făcută de *Dr. Nicolae Popovici*, profesor la Academia teologică din Arad, și *Uroș Kovincici*, protoiereul ortodox sârbesc al Aradului. Arad, Tip. Diecezană, 1936. — Un vol. de 300 pp. Prețul 125 lei.

O lucrare dintre cele mai reușite, făcută în scop de a cunoaște și aprofunda concepția creștină ortodoxă, așa cum o arată Sfintele canoane.

După volumele I, partea I și II, și după volumul II parte I, cu volumul de față se termină publicarea în traducere românească a lucrării canonistului ortodox Milaș. Traducerea, după originalul sârbesc, cuprinde bogat material pentru toți doriții de-a se familiariza cu canoanele care îi interesează din diferite puncte de vedere.

Cartea se poate cere de la Librăria Diecezană din Arad și de la alte librării.

Conferințe preoțești. — În ziua sârbătoarei Schimbarea la față a Domnului, preoțimea tractului *Ilia* și-a ținut conferința de vară în frunza parohie *Gurasada*.

În această parohie este vechea biserică din secolul al XIII, considerată de istorici ca unul dintre cele mai vechi și de seamă monumente istorice. Zidită în formă de cruce, cu pereți masivi de piatră, care sprijinesc arcade și o cupolă tipică, — farmecă pe credincioși prin pictura ei originală, bine păstrată, executată de Ierodiaconul și de tovarășul său „*meșter intrezugrav Nicolae din Pitești*”.

Pictura în general, câteva tablouri în special sânt atât de tipice și frumoase în arta bisericească orientală, încât a determinat pe mai mulți artiști din apus să ia copii fidele în acvarel, copii cumpurate de muzeele naționale din Viena și Budapesta.

La această biserică aleargă credincioșii cu miile, dornici după apa cea vie a lui Hristos, în ziua praznicului Schimbării la față a Domnului.

Serviciul religios s'a săvârșit de toți preoții din tract, cari au luat parte în număr complet la această misiune religioasă. S'au mărturisit și cuminecat peste 400 de credincioși, veniți din 60 de comune. Sfânta liturghie s'a săvârșit afară, pentru ca serviciul religios să fie

ascultat de toți. Răspunsurile liturgice au fost date de corul mixt, condus de învățătorul *Herbei*.

La finea sfintei liturghii a cuvântat plin de duh părintele protopop *I. Josan*. Sf. Sa, prin cuvinte bineșimțite, a arătat adevăruri, pilde și îndemnuri brodate pe pânza curată a cuvântului desprins de pe paginile sfintei Scripturi. Cuvintele Sf. Sale au fost ascultate cu adâncă evlavie.

A urmat taina sfântului maslu săvârșită de 16 preoți. După ungerea cu untul de lemn sfințit, a urmat o fru-

moasă adunare ostășească, cu alese cuvântări, cântece și poezii.

După masă s'a ținut o conferință intimă cu un program plin de miez. Susținerea temelor-conferințe a stârnit vii discuțiuni și propuneri făcute de preoți, cari au luat și aici parte activă.

Soarele era spre apus, când Cuc. preoți se îndreptau spre ale lor, cu conștiința omului care și-a făcut datoria deplin, ducând fiecare cu sine ideii și nădejdi nouă, necesare pentru bătători-rea potecii spinoase a vieții pastorale de azi. Pr. Dr. Rom. E. Iacob

Creștinismul și activitatea omului*]

Să trecem la esența problemei. Ce concepție are creștinismul despre om? O concepție care deosebește omul, sau îl ridică? Ceace ne interesează, nu sânt diferitele deformațiuni ce le-a suferit învățatura creștină în istorie, și nici speculațiunile făcute în favorul anumitor interese omenești, ci creștinismul luat în puritatea, în esență și în acțiunea lui interioară asupra sufletului omnesc. Dela început, nu vom găsi nici un loc în revelația creștină, în Sf. evanghelii, în învățatura Mântuitorului despre Împărăția lui Dumnezeu — care din iubirea lui nemărginită față de oameni a sacrificat pe singurul Său fiu — în care omul să fie dejosit și activitatea lui negată. Dimpotrivă, Sf. Evanghelie pretinde omului o muncă activă în folosul aproapei, desăvârșire și o continuă căutare a Împărăției cerurilor care nu se poate cuceri decât prin efort.

Înainte de a intra umanismul european în epoca de decadență și descompunere, toată doctrina lui și demnitatea omului, la valoarea personalității și drepturilor nemărginite omenești, era de proveniență creștină. Creștinismul a lucrat stratul adânc al sufletului, a modificat și transfigurat natura crudă, semi-animală și barbară a fapturii omenești. Fără această transformare lăutrică a naturii omenești operată prin creștinism, niciodată sclavia n'ar fi fost înlocuită, egalitatea oamenilor — care înainte de toate este o egalitate înaintea lui Dumnezeu — n'ar fi fost proclamată și libertatea conștiinței omenești, independența ei față de stat, n'ar fi fost cucerită.

Prin aceasta nu înțelegem că creștinii, împuterniciții și demnitarii ce purtau numele de creștin, ar fi luptat în istorie împotriva sclavismului să-l înlocuiască; ei chiar l-au susținut. Însă ceace trebuie să

* Vezi *Telegraful Român* Nr. 30, 33 din 1936.

paginile sfinte și din cărțile potrivite serbării etc.

Comemorările iar să nu le uităm, fiindcă „*ele scot din neștiință și uitare figurile de luptă și de creație, mucenicii și zcii popoarelor. Comemorarea presupune adeseori o slujbă religioasă, un cuvânt de retrezire în noi a omului sau a faptei comemorate, lecturi și recomandări de cărți în legătură cu ceace se comemorează*”.

⁴ Gh. D. Mugur: „*Expozițiile, excursiile și vizitele la muzeu, comemorările, sărbătorile și concursurile*”. Op. cit. *Dir. Educației popoului*, pag. 103—104.

In atențiunea Direcțiunii Of. P. T. T. În timpul din urmă au început din nou să circuleze cărțile poștale din așa numitul „*Lanț al fericirii Sf. Anton*”. — scrioris de obicei anonime, care cer adresatului să copieze zilnic, timp de 13 zile, câte o cartă poștală și să o trimită cunoscuților, cari la rândul lor au să facă firește acelaș lucru, — căci în caz contrar „*o mare nenorocire așteaptă*” pe ceime nu ascultă de „*binevoitorul*” îndemn. — În felul acesta se comite mare abuz de naivitatea celor superstițioși. Este datorită Direcțiunii oficiului poștal să ia măsuri, ca asemenea cărți poștale, din lanțul „*fericirii*”, să fie aruncate la coș fără a fi înmănuate adresatului.

înțelegem, e faptul că creștinismul a transformat lăuntric valorile și sentimentele omenești, a adus o trezire a conștiinței în așa fel că sclavismul a devenit intolerabil. Și cei ce nu se mai considerau creștini, au profitat de rezultatul acestei regenerării a a vieții omenești. Marii filosofi ai antichității, ca Platon și Aristotel, nu au putut ajunge la această conștiință care, datorită creștinismului, a devenit accesibilă fiecărui om de rând.

Creștinismul a fost cel dintâi care a afirmat libertatea de conștiință. În vechea civilizație, în Grecia și la Roma, religia era etatistă, omul în mod integral depindea de „*Cetate*”, și nu se bucura de nici o libertate spirituală. În vechile monarhii ale Orientului omul era transformat definitiv în sclav. Numai creștinismul a afirmat, prima dată, independența omului în natură, l-a pus în fața lui Dumnezeu, și a înlăturat judecata statului și a societății din afară, în raporturile lui cu Creatorul. Din acest motiv, martorii creștini refuzând să mai adore Cezarul, au cucerit spiritualice libertatea conștiinței.

Se ivește însă o gravă obiecțiune: în cursul istoriei creștinismul s'a robit statului, a devenit instrumentul lui docil, împuterniciții și demnitarii creștini i-au împuternicit sabia, au ars ereticii și s'au făcut culpabili de o inchiziție, necunoscută în Grecia antică. Dar, aceste acte nesocotite, tragice, nu se datoresc esenței creștinismului, descoperirii lui Dumnezeu prin Fiul Hristos, ci ele rezultă din receptivitatea și mărirea minții omenești, din deformațiunea revelației creștine pe care omul și-a însușit-o în vederea propriilor lui scopuri. Aceste acte au fost, propriu zis, răsbucnirea supraviețuirilor păgânismului, o desfigurare omenească a adevărului creștin, o neleguire comisă de stat și societatea barbarizată asupra drepturilor conștiinței omenești. Așa că, atunci când judecăm rolul ce-l joacă creștinismul în istorie, trebuie să luăm mai puțin în seamă acțiunile împuterniciților ce se numeau creștini, ale ierarhiei creștine care de cele mai multe ori nu era demnă de creștinism, ci să ne oprim la acțiunea lăuntrică ce a desăvârșit-o religia lui Hristos în sufletul, în viața emoțională și în conștiința oamenilor.

Concepția despre om ca fiindă decăzută și păcătoasă, ce nu se poate înălța prin sine însuși și așteaptă ajutor din cer, e departe de a epușa doctrina creștină referitor la ființa omenească. Da fapt nu acest lucru e cel mai important. Trebuie să înțelegem că nu se poate cădea decât delat înălțime; dacă omul a putut cădea, înseamnă că el, prin origine, a fost situat foarte sus. Numai un spirit liber, și nu sclavul necesității naturale, se poate depărta de Dumnezeu. Omul nu e o picătură în oceanul vieții naturale, nu e numai un produs al proceselor naturii ce nu cunoaște libertatea. El poartă în sine chipul dumnezeesc, este reflexul naturii supreme, e creația și copilul lui Dumnezeu. Această natură nu poate fi distrusă în mod iremediabil, și nimicită prin căderea lui. Lucrarea Creatorului nu poate fi anihilată cu desăvârșire. Iată, punctul esențial al învățurii creștine privitor la om.

Om, chip al Creatorului său, are chemarea de a crea, de a activa. În cartea *Genezii* ni se arată că omul a fost pus să stăpânească lumea, să cultive și să or-

ganizeze pământul, și să dea nume la fiecare creatură însuflețită. Însăși căderea lui ne arată că s'a bucurat de o putere și libertate ce puteau fi folosite spre bine, ca și spre rău. Creștinismul ne învață că însuși Fiul lui Dumnezeu s'a făcut om, s'a încarnat, ridicând prin aceasta natura omenească la o înălțime minunată, și dându-i posibilitatea îndumnezeirii. Fiul lui Dumnezeu este fiul omului. Iată pentru ce omul este fiul lui Dumnezeu și pentru ce a fost adoptat de Dumnezeu. Misterul creștinismului nu umilește ființa omenească, fiindcă ea primește, prin Hristos-Dumnezeu-Omul, o putere creatoare ce-l ridică deasupra naturii.

Creștinismul masei populare, mijlocii, necultivate, a cuprins în sine profunzimi de elemente superstițioase, supraviețuiri păgâne care au apărut în creștinism, într'un moment destul de întunecat, ca în vechiul păgânism pre-creștin. Acest creștinism a sdrobotit omul, deformându-l într'o creatură firească. Și ceace a ușurat mai mul propagandă antireligioasă, e tocmai faptul acesta, că ea s'a adresat mai mult magiei păgâne, decât misticei creștine, s'a legat de acest creștinism convențional care n'are nici o legătură cu creștinismul curat, cu esența lui.

Religiunile istorice, ca iudaismul, islamismul, brahmanismul, au credința în Dumnezeu. Însă numai creștinismul adaugă, la această credință în Dumnezeu, și o credință în om, în Dumnezeu-Omul. Numai creștinismul afirmă o legătură părintească interioară între om și Dumnezeu; posibilitatea unei uniuni între divin și uman; și numai el crede că Dumnezeu se coboară până la om, și omul se ridică până la Dumnezeu. Aceasta este particularitatea creștinismului, principală, și drumul lui specific în raport cu celelalte religii. Creștinismul departe de a fi o negație a lumii și a omului, este religia încarnațiunii spiritului și a transfigurării lumii. Conștiința religioasă a Indiei neagă omul, și tinde la absorbiția lui într'o divinitate impersonală, — pe când credința creștină afirmă valoarea omului, voiește să-l transfigureze și sa-l pregătească pentru eternitate. Biserica creștină înlătură pietismul ce profesază pasivitatea absolută a omului, și respinge toate doctrinele ce neagă activitatea libertății lui. Omul nu poate fi activ, nu poate stăpâni elementele naturale din el și din împrejurul lui, nu poate fi organizatorul lumii, dacă este numai produsul mediului natural și social, ci numai atunci când, el deține un principiu spiritual ce-l ridică deasupra naturii, principiu care este activ și independent față de reacțiunile din afară. Așa că, în timp ce creștinismul afirmă existența acestui principiu spiritual activ și interior, materialismul nu vrea să-i facă loc în sistemul și metoda lui.

In rom. de Pr. C. Zoican

INFORMAȚIUNI

† **Văd. preoteasă Ersilia Sturza** din Șepreuş eparhiei Aradului s'a stâns din viață, în 8 August a. c., în venerabila vârstă de 84 de ani. Intre rugăciunile și regretele familiei și ale celorce au cunoscut-o, a fost înmormântată în 10 l. c. în cimitirul din Șepreuş lângă iubitul său soț, Mihai Sturza, care se afirmase, între anii 1870 și 1890, ca unul dintre cei mai distinși preoți ai eparhiei. Decedata era fațestrată cu alese virtuți creștinești, ne-lipsind nici odată dela serviciile religioase și cinstind toate posturile ca bună ortodoxă. O deplâng îndurerată ai fii: dnii medici *Dr. Marius Sturza* profesor universitar în Cluj și *Dr. Ioan Sturza* în Sibiu, precum și fiicele sale și alte numeroase rudenii. Dumnezeu să așeze sufletul bun al preotesei *Ersilia Sturza* în cununa dreptilor!

Școlare. Liceul comercial de băieți din *Sibiu* funcționează complet, cu toate clasele dela I—VIII. Înscrierile se fac zilnic între ora 9 și 12. Are și internat foarte bun. Sânt 20 burse vacante, în deosebi pentru clasa V. Informațiuni se pot cere dela direcțiune.

La Facultatea de medicină veterinară din București, înscrierile pentru admitere în anul prim, pe anul școlar 1936/37, se fac la Secretariatul Facultății între 1—15 Octombrie c. Informații se pot cere dela: Societatea studenților în medicina veterinară, București.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.
Duminecă, 23 August 1936, va predica părintele protopop **E. Cioran**.

Poșta redacțiilor

Pr. A. N. în S. Intr'un număr apropiat.
I. E., student-teolog, Cluj. Aoelaș răspuns.

Nr. 320—936

(28) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Bobâlna**, din protopopiatul Geaogiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Întregirea de salar dela stat conform coalei B.

2. Case parohiale cu 3 încăperi, în stare bună și toate dependențele (șura în curs de edificare).

3. 3 jugăre pământ arător, provenit din reforma agrară, 5 jugăre pădure, dreptul de pășunat pentru oricăre vite și folsința cimintului.

4. Stola obișnuită în protopopiat.

Reflecții la acest post, după ce vor înainta actele personale însoțite de autorizația Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de-a putea candida, se vor prezenta cu aprobarea oficiului protopopesc într'una din Dumineci sau sărbători în parohie, unde se vor face cunoscute în credincioșilor.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial ortodox român al parohiei Bobâlna.

Geaogiul, la 9 Iulie 1936.

Inocențiu Tiruța
adm. protopopesc

Nr. 308—936

(30) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Ribicioara de sus**, din protopopiatul Zarand, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

- Salarul dela stat.
- Stola obișnuită în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termen prescribit și vor anexa și autorizația Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu înștiințarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidații se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu parohienii, a predica și servi.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.
Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 308—936

(29) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Bulzești de sus**, din protopresbiteratul Zarand, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

- Salarul dela stat.
- Stola obișnuită în parohie.
- Casă parohială corespunzătoare.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termen prescribit și vor anexa și autorizația Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu înștiințarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidații se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu parohienii, a predica și servi.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.
Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

Banca Generală de Economii din Sibiu

ACTIV

Bilanțul brut încheiat la 30 Iunie 1936

PASIV

ACTIV		PASIV	
Lei		Lei	
Cassa:		Capital social	82,200,000
a) Numerar efectiv	81,191,887	Rezerve legale	37,407,163
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	20,582,263	Fondul de amortismment pentru imobile	3,430,697
c) Cupoane scâzute	53,953	Fondul de pensii al funcționarilor	13,660,077
Disponibil la bănci:		Fondul de garanție al scris. fonc.	500,000
a) In țară [afaceri noi]	21,337,423	Fondul Dr. Carl Wolff	100,000
b) In străinătate	1,541,987	Diferența de curs nerealizate la portof. de titluri și deveze	7,829,628
Portofoliul de titluri: I. Titluri românești:		Scrisuri fonciare	7,413,406
a) Efecte publice val. nom.	2,273,550	Depuneri spre fructificare: I. Din țară:	
b) Titluri cotate la bursă val. nom.	778,500	a) Depuneri noi: 1. La vedere:	
c) Titluri necotate la bursă val. nom.	42,768,530	In cont curent	Lei 74,210,216
II. Titluri străine:		Pe livrete de econ.	" 5,051,378
Total val. nom. Lei	45,924,080	Pe termen [livr. de econ.]	" 19,644,210
Din aceste titluri angajate titluri necotate la bursă val. nom.	13,989,450	b) Depuneri vechi [conv. conf. Art. 52 leg. conv.]	217,599,129
Portofoliul de scont: Plătibil în țară:		pe termen	989,573
a) Cambii fără garanții	30,530,582	II. Din străinătate:	367,494,506
b) Cambii garantate cu mărfuri, titluri, etc.	26,088,306	Creditori: I. In țară:	
c) Cambii garantate cu ipotecă	20,358,973	a) La vedere	2,799,049
Din acestea sunt impr. noi	Lei 32,049,800	b) Pe termen	5,252,225
Din portofoliul de mai sus se află re-escontat	Lei 36,401,427	II. In străinătate:	56,210,304
Debitori: Din țară:		Angajamente de reescont:	
a) Garanții cu efecte comerciale	66,216,073	a) La Banca Națională	55,000,427
b) Garanții cu titluri	2,897,905	b) La alte instituții	61,000
c) Garanții cu mărfuri	3,540,520	Conturi diverse:	7,062,056
d) Garanții cu ipotecă	40,819,469	Dobânzi încasate, beneficii diverse etc. dela 1/I—30/VI 1936	12,008,840
e) Garanții cu garanții diverse	80,678,671		
Din străinătate:	2,261,903		
Din acestea sunt impr. noi	Lei 55,102,981		
Debitori beneficiind de legea lichidării datorilor din 7 Aprilie 1934 [cota rămasă]			
Pierderi rezultând din aplicarea legii lichidării datorilor			
Participațiuni în țară:			
a) La întreprinderi industriale	501,600		
b) La alte întreprinderi	357,500		
Imprumuturi pe termen lung			
Imobile: a) Imobile necesare exercitării comerț. de bancă și pentru locuințele funcț.	32,940,000		
b) Alte imobile	47,604,426		
Mobilier al băncii și întreprinderilor	8,043,910		
Plasamentul fondului de gar. al scris. fonc.	206,000		
Plasamentul fondului Dr. Carl Wolff	100,000		
Conturi diverse	8,955,232		
Cheltuieli de administrație, salarii, impozite, dobânzi și comisioane plătite etc. dela 1/I—30/VI 1936			
	12,236,766		
	649,878,104		

Conturi de ordine

	Lei		Lei
Cauțiuni statutare	2,117,820	Deponenți de cauțiuni statutare	2,117,820
Debitori pentru avaluri și scrisori de garanție date de bancă: in țară:	28,000,806	Creditori pentru avaluri și scrisori de garanție date de bancă:	
Cambii de circulațiune:		a) In țară	21,210,806
a) In portofoliu	179,690,262	b) In străinătate	6,790,000
b) Reescontate	18,599,000	Deponenți de cambii de circulațiune	198,289,262
Efecte spre încasare	9,239,913	Remitenți de efecte spre încasare	9,239,913
Ipoteci, cesiuni, mărfuri in gaș și gar. div.	341,465,530	Deponenți de ipot., ces., mărf. in gaș și gar. div.	341,465,530
Depozite de titluri și alte valori in păstr.	46,391,466	Deponenți de titluri și alte valori in păstrare	46,391,466
Debitori de titluri imprumutate	875,000	Diverse titluri imprumutate	875,000
Acreditive și diverse	14,561,314	Acreditive și diverse	14,561,314
Efecte reescontate in conversiune [cota rămasă]	51,017,646	Angajamente de reescont in conversiune	51,017,646
	691,958,757		691,958,757

Sibiu, 30 Iunie 1936.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Fritz Kasper m. p. director,

Harry Rose m. p. director,

Dr. Gustav Adolf Klein m. p. director,

Pentru contabilitate:
Wilhelm Schiesser m. p. procurist, cont. autorizat

Nr. 6510—1936 Ep.

3—3

Moșie de vânzare

In baza dispozițiilor testamentare ale fundatorilor Galacteon Șagău și soția, se va vinde prin licitație publică averea imobiliară a Fundației „Galacteon Șagău și soția Maria Șandor”, situată in hotarul comunelor: Murăreni, Pietriș, Deda, Dumbrava și Filea — din județul Murăș.

Averea ce se va vinde se compune din:

- In hotarul comunei Murăreni**
a) Pământ arător și cositor în suprafață de circa 2 jugăre 900 st. □.
- In hotarul comunei Pietriș**
a) Arător și cositor în suprafață de circa 28 jugăre;
b) Casă de peatră cu clădiri economice și grădină;
c) Competința de pădure și pășune dela composorat.
- In hotarul comunei Deda**
a) Arător și cositor în suprafață de circa 55 jugăre 829 st. □;
b) Competință de pășune dela composorat.
- In hotarul comunei Dumbrava**
a) Arător și cositor în suprafață de circa 16 jugăre 1322 st. □;
b) Competință de pășune dela composorat.
- In hotarul comunei Filea**
a) Pădure de fag având și lemne de brad, în suprafață de circa 277 jugăre. — Pământul arător și cositor se va licita după parcelele constituite în diferite table. Licitație orală se va ține la ora de Sâmbătă în 24 Octombrie 1936 in ziua de dimineața în cancelaria Oficiului parohial ortodox român din comuna Pietriș, județul Murăș.

Tot până la 24 Octombrie 1936 se pot până și oferte inchise la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, pentru cumpărarea în bloc a întregii averi imobiliare mai sus specificate, având ofertanții a declara în ofertele lor, că cunosc condițiile de vânzare și le acceptă.

Participanții la licitație sânt obligați să depună la licitație in numerar 10% asupra prețului de strigare în numerar 10%, se licitează.

Eventualele oferte inchise ce se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, pentru cumpărarea în bloc a întregii averi, înca vor fi însoțite de valdii de 10% /o, în numerar, asupra prețului oferit.

Condițiunile de licitare pot vedea la Oficiul parohial ortodox român în comuna Pietriș, precum și la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se dau și informațiuni.

Sibiu, 21 Iulie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc ortodox român

Nr. 308—936

(32) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Tomnatecul de jos**, din protopopiatul Zarand, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

- Salarul dela stat.
- Stola obișnuită în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termen prescribit și vor anexa și autorizația Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu înștiințarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidații se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu parohienii, a predica și servi.

cuvântarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidații se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu parohienii, a predica și servi.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.

Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop.

Nr. 308—936

(31) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Juncol de jos**, cu filia **Juncol de sus**, din protopresbiteratul Zarand, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

- Salarul dela stat.
- Stola obișnuită în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termen prescribit și vor anexa și autorizația Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu înștiințarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidații se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu parohienii, a predica și servi.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înțelegere cu consiliul parohial.

Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului